

jo maasse være stet i en højere Grad paa andre Steder; men i den meget store Erfaringskreds, som oversees her, har Tabet altid været saa stort, og i det Hele indfinder dette Tab sig der meget sjældent. Naar man nu vil give denne Frihed, vil Overstigningen ganske vist ske langt oftere, og altsaa ganske sikkert medføre et betydeligt Tab for Statskassen. Det er denne Frihed ganske sikkert ikke værd, ligesom den vil føre til en Usikkerhed i det hele Forhold, som ikke kan Andet end anses for meget skadelig, og som maa antages at ville føre til videre Beskræbelse i den Retning at omgaa Bestauningens egentlige Hensigt, hvad der jo paa ingen Maade kan findes rigtigt. Jeg tror derfor bestemt at maatte fraraade Wændingsforslaget under Nr. 14.

Brasch: Jeg tror, at den Forudsætning, hvorfra den ærede Minister gik ud, at det hvis Forslaget under Nr. 14 vedtages, vil være vedkommende Brændevinsbrænder temmelig ligegyldigt, om Mæsten gjæver over, idet den overgjærende Mæste dog saa ontrent kan føres tilbage i samme gode Tilstand, hviler paa et mangelfuldt Kjendskab til de virkelige Forhold. Det er i Betænkningen sagt, og det vil jeg meget stærkt hævde, at Ingen virkelig kan ønske eller finde sin Regning ved, at en saadan Overgjøring finder Sted. Den vil under alle Forhold medføre et ligefremt Tab for Brændevinsbrænderen. Naar den ærede Minister derhos mente, at det nu er meget sjældent, at saadanne Tilfælde indtræde, saa skal jeg dertil kun bemærke, at jeg vel ikke kender Forholdene her i Kjøbenhavn meget nøje, men at man, saavidt jeg veed, her gjerne anvender Dyg ved Brændevinsproduktionen, og at Erfaringen ganske vist lærer, at en Overgjøring er mindre sandsynlig, og indtræder mindre hyppig med den. Overalt derimod, hvor der anvendes andre Kornsorter, og navnlig Rug eller ogsaa Kartofler til Produktionen, maa jeg bestemt fastholde, hvad der staar i Betænkningen, at der gives en Periode, hvor ofte mere end $\frac{1}{4}$ af Indholdet forlader Karret. Efter Lovforslagets Bestemmelser vil det saaledes Overstyvende nu være aldeles tabt. Lovforslaget er jo baaret frem af flere Grunde,

men navnlig ogsaa i Statsøkonomiens Navn, og nu vil jeg dog spørge, om det vil være rigtigt, saa at fastholde en Bestemmelse af den anførte Vækkelse, der vil bevirke Tab i saa stort et Omfang, at det i enkelte Tilfælde kan paavises at ville udgjøre $\frac{1}{4}$ af den paa et saadant Kar anvendte Kapital. Jeg tror, at de Betænkneligheder, som den ærede Minister har ytret, ville forsvinde ved en nøiere Undersøgelse af de faktiskke Forhold. Thi, jeg gjentager det, ingen forstandig Fabrikant kan ville søge Fordel ad den omtalte Vej, og til dem, der muligvis ville kunne gjøre det af Mangel paa Kjendskab til de virkelige Forhold, kan man dog ikke tage Hensyn. Jeg har altsaa det Haab, at den ærede Minister ikke bestemt vil modsætte sig Forslaget under Nr. 14, og at han vil have den Tilfredsstillelse igjennem en senere fornyet Undersøgelse at komme til den Overbevisning, at det ikke blot er i Statskassens Interesse, men ogsaa til Industriens Fremme, naar den deri indeholdte Bestemmelse optages. Der er jo i selve Forslaget taget meget stærke Rauteiler. Der er saaledes sagt, at Intet af det Opsamlende maa optages i noget andet Kar eller i nogen Ballie, og der gives altsaa ingen anden Udvei end at føre det tilbage til det Kar, hvorfra det er udrundet. Thi at føre det Indhold over i et andet Kar, hvort der er Plads paa Grund af, at Afgjøringen deri er saa at sige tilendebragt, og fordi dette andet Kars Indhold derved er sunket saaledes sammen, at det kan modtage Overgjøringen, det kan heller Ingen indlade sig paa, fordi det strider imod en forstandig Drift. At føre Materiale, der findes sig paa et vist Gjæringsstadium, over til et andet Materiale, der findes sig paa et andet Gjæringsstadium, vil Ingen indlade sig paa, thi det vilde medføre meget store Ulemper for Fabrikanten. Statskassen vil altsaa ikke kunne vente noget Tab af den under Nr. 14 foreslaede Bestemmelse. Jeg maa ogsaa med Hensyn til Bestemmelsen fremhæve, at Forholdet paa dette Punkt i og for sig er af en eiendommelig Vækkelse. Medens Brændevinslovgivningen nemlig nu iøvrigt viser bort fra enhver smulst Besvigelse, ligesom det da ogsaa strider mod Fabrikanters Tilbøjelighed